

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1C/40/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513200773
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2013:8513200773.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudcom JUDr. Erikom Uhlárom v právnej veci žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00151653, Tomášikova 48, Bratislava, právne zastúpeného spoločnosťou JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., IČO: 36866598, Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, proti žalovanej Y. Y., nar. XX.X.XXXX, U. XX, okr. L. M., o zaplatenie 1.301,88 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 320,56 eur a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 320,56 eur za obdobie od 17.8.2012 do zaplatenia, to všetko v splátkach po 100,- eur mesačne splatných vždy do 25.-teho dňa príslušného mesiaca, počnúc splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu 22.2.2013 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.301,88 eur, 18,40 % ročného úroku (pozn.: úroku z úveru) zo sumy 1.147,27 eur od 26.1.2013 do zaplatenia, 8 % ročného úroku z omeškania zo sumy 1.147,27 eur od 26.1.2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovanej na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX z 9.5.2007 poskytol úver 37.000,- Sk (1.228,17 eur) s dohodnutou pevnou výškou úrokovej sadzby do konečnej splatnosti úveru 18,40 % ročne, pričom žalovaná sa zaviazala zaplatiť poskytnutý úver v splátkach po 1.018,- Sk (33,79 eur) mesačne splatných vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca so splatnosťou prvej splátky 20.6.2007 a poslednej 20.4.2012. Úrok z omeškania bol dohodnutý vo výške zverejnenej žalobcom v sadzobníku úrokových sadzieb účinnom ku dňu kedy sa žalovaná ako dlžník dostane do omeškania so splácaním svojho dlhu; ročná percentuálna miera nákladov bola dohodnutá vo výške 23,88 %. Poukázal ďalej na porušenie záväzku zo strany žalovanej tým, že prestala dlh pravidelne splácať v októbri 2009, kedy v lehote nezaplatila dohodnutú splátku a následne realizovala iba pätnásť platieb v sumách od 0,14 do 390,06 eur, posledná platba bola zaplatená 16.8.2012 v sume 25,83 eur. Poukázal aj na započítavanie splátok žalovanej, vzhľadom na oneskorenie sa s nimi či ich úhradu v nižšej

-X- XC/XX/XXXX

sume ako bola zmluvne dohodnutá, na príslušenstvo pohľadávky a následne aj na istinu, pričom k 25.1.2013 dosiahla podľa žalobcu výška splatného dlhu žalovanej 1.301,88 eur, ktorá suma pozostáva

z „istiny“ 1.147,27 eur, úrokov 113,87 eur vyčíslených z istiny 1.147,27 eur za obdobie od 12.7.2012 do 25.1.2013 sadzbou 18,40 % ročne a z úrokov z omeškania 40,74 eur vyčíslených od poslednej úhrady, 17.8.2012, do 25.1.2013 pri sadzbe 8 % ročne.

Žalovaná sa vyjadrila k podanej žalobe na pojednávaní, kde poukazovala na to, že by bola ochotná uhradiť uplatnené nároky po 100,- eur mesačne, poukázala na to, že peniaze na účte mali byť, lebo dostávali prídavky na deti ale ako prebiehalo splácanie nevedela uviesť - keď chodili prídavky na účet, tak podľa žalovanej na splátky malo byť. Ďalej uviedla, že v prípade platenia by chcela dlh splácať po 100,- eur mesačne lebo ona je nezamestnaná, nepoberá dávky, má ešte 14-ročné dieťa, jej manžel je po operácii srdca a poberá dôchodok z Českej republiky po 200,- eur mesačne.

Na pojednávanie nariadené na deň 24.5.2013 sa žalobca nedostavil, o odročenie pojednávania nežiadal, preto súd vec prejednal v jeho neprítomnosti podľa § 101 ods. 2 O.s.p..

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením obsahu podanej žaloby a k nej pripojených: informatívneho výpisu žalobcu z obchodného registra, Zmluvy, časti Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom (ďalej tiež iba „úverové podmienky“), rozpisu pohľadávky k 25.1.2013 a výpisov z účtu, prehľadu transakcií, rozpisu úrokových sadzieb žalobcu pre spotrebné úvery na čokoľvek platného od 23.3.2012, výzvy na zaplatenie pohľadávky z 26.4.2011, predžalobnej výzvy na zaplatenie pohľadávky z 29.7.2011 a z 11.5.2012; informatívneho výpisu žalobcu z obchodného registra z 25.2.2013; podania žalobcu doručeného súdu 23.4.2013 a k nemu pripojených: úverových podmienok, výpisov z úveru, výpisu právneho zástupcu žalobcu z obchodného registra, zmluvy o predaji podniku z 30.12.2012, ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli písomnou formou dňa 9.5.2007 Zmluvu, v zmysle čl. I. ktorej bolo jej predmetom jednorazové bezhotovostné poskytnutie úveru žalovanej žalobcom vo výške 37.000,- Sk (1.228,17 eur) s dohodnutou pevnou úrokovou sadzbou do konečnej splatnosti úveru 18,40 % ročne, pričom konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.4.2012, bez poplatku za poskytnutie úveru a záväzok žalovanej splatiť poskytnutý úver a úroky, ako aj platiť mesačný poplatok za správu úveru (tento poplatok predstavoval 60,- Sk, t.j. 1,99 eur, mesačne), to všetko v 59-tich mesačných splátkach po 1.018,- Sk (33,79 eur) splatných k 20.-temu dňu v kalendárnom mesiaci počnúc prvou splátkou splatnou 20.6.2007, ako aj plniť ďalšie podmienky dohodnuté v Zmluve, pričom ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 23,88 % (viď čl. I. bod 1. Zmluvy). V čl. II. bode 2. Zmluvy je obsiahnuté vyhlásenie žalovanej ako dlžníka, že sa oboznámila so VOP (pozn. všeobecné obchodné podmienky) a s úverovými podmienkami (ktorými sa mali v zmysle bodu 3. uvedeného článku zmluvy ako súčasťou Zmluvy riadiť všetky právne vzťahy vyslovene v Zmluve neupravené), a že s nimi súhlasí, ako aj že súhlasí so Sadzobníkom (bez bližšieho uvedenia o aký sadzobník ide). Právne vzťahy v Zmluve výslovene neupravené sa mali v zmysle bodu 3. čl. II Zmluvy riadiť aj Obchodným zákonníkom (ďalej tiež iba „OBZ“), pričom v bode 4. čl. II Zmluvy je zaznamenané, že zmluvné strany sa dohodli, že ich

-X- XC/XX/XXXX

vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 OBZ spravovať podľa príslušných ustanovení OBZ. VOP neboli súdu v predmetnom konaní predložené.

V podaní doručenom súdu 23.4.2013 žalobca uviedol, že žalovaná mala uhradiť 59-timi splátkami spolu sumu 60.062,- Sk (1.993,69 eur) za predpokladu, že by svoje povinnosti plnila riadne a včas. Poukázal však zároveň na to, že žalovaná uhradila iba 43.680,80 Sk (1.449,94 eur) v období od 20.6.2007 do 20.4.2012 (konečná splatnosť úveru) a následne ešte 4 platby po 27,25 eur, 26,76 eur, 26,92 eur a 25,83 eur. Poukázal na to, že nepravidelné splácanie splátok od augusta 2008 malo za následok podľa čl. 7.4.4.VOP povinnosť platiť aj úrok z omeškania z omeškaného dlhu (VOP však žalobca v celom konaní nepredložil), pričom poukázal na ustanovenie bodu 5.2. úverových podmienok - tzv. zložené úročenie úveru - kapitalizácia úrokov - z čoho vyplýva, že suma 1.147,27 eur (z ktorej v konaní požadoval jednak

úrok i úroky z omeškania) nepozostáva iba z dlžnej istiny úveru ale aj z úrokov z úveru neuhradených včas a pripočítaných k istine, v dôsledku čoho boli následne úroky z úveru počítané z novej istiny, pričom takto sa pripočítavali k istine aj poplatky - a to do zosplatnenia úveru, t.j. do 20.4.2012 - od tohto dátumu sa úroky začali vyčísľovať samostatne, poplatky po zosplatnení úveru si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. K tomu žalobca poukazoval na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 (bod 19) a vzor návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu - vysvetlivky k vyčísľovaniu úrokov („kapitalizácia úrokov sa vzťahuje na situáciu keď sa nahromadené úroky pridajú k istine a berú sa do úvahy na účely počítania ďalších úrokov“).

Z predloženého prehľadu transakcií a výpisov z úveru vyplýva, že žalovaná od uzavretia zmluvy do 31.12.2008 uhradila spolu 19.837,- Sk, t.j. 658,47 eur, od 1.1.2009 doposiaľ spolu ďalších 1.014,66 eur, teda celkom doposiaľ uhradila 1.673,13 eur (658,47 + 1.014,66) - teda viac ako uvádzal žalobca. Zároveň z uvedených listín vyplýva, že jednotlivé splátky žalobca započítaval postupom podľa bodu 5.4. úverových podmienok, teda na poplatok za správu úveru (ktorý však od 31.10.2010 účtoval žalovanej nie v zmluvne dohodnutej výške 60,- Sk/1,99 eur, ale vo výške po 2,99 eur, pričom však nijako nepreukázal ako došlo k zmene výšky tohto poplatku), ďalej na poplatky za „prvé“, „druhé“ a „tretie upomienky“ (ktoré poplatky ani ich výška v konaní neboli nijako preukázané, ako ani nebola v konaní predložená jediná upomienka z obdobia, kedy boli dané poplatky žalovanej účtované, preukazujúca vôbec existenciu podkladu na účtovanie takých poplatkov, nehovoriac už čo i len o doklade o doručení hoci len jednej z „vyúčtovaných“ upomienok žalovanej, okrem toho tieto poplatky neboli v Zmluve výslovne dohodnuté, v celom konaní nebol predložený ani Sadzobník, v ktorom mohli byť obsiahnuté a ktorý mal byť súčasťou Zmluvy - čl. II. bod 2. Zmluvy), ďalej na úroky z omeškania (a to do uplatňované z jednotlivých omeškaných splátok sadzbou 26,40 % ročne ako vyplýva z rozpisov úrokových sadzieb obsiahnutých vo výpisoch z úveru - až od 15.1.2009 uplatňoval žalobca úrok z omeškania v sadzbe 8 % ročne) až následne aj na úrok z úveru a samotnú istinu poskytnutého úveru.

Zároveň žalobca v podaní doručenom súdu 23.4.2013 potvrdil, že podľa bodu 5.2. úverových podmienok včas neuhradené úroky a poplatky prirátal k istine úveru a takto navýšenú istinu úročil ďalej dohodnutou sadzbou úroku z úveru (teda suma 1.147,27 eur uplatňovaná v rámci celej žalovanej istiny pozostáva v dôsledku takého postupu žalobcu z časti aj z „úrokov z úrokov“, resp. z úrokov z poplatkov, uplatňovaných v sadzbe dohodnutého úroku z úveru, na čo však nie je daný žiaden zákonný podklad).

-X- XC/XX/XXXX

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. (v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 497 OBZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 503 ods. 2, 3 OBZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 1 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Zákon sa nevzťahuje na zmluvy

- a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,
- b) o nájme, ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu,
- c) o poskytnutí úveru bez platby úroku alebo akéhokoľvek poplatku,
- d) na základe ktorých sa neukladá žiadny úrok, ak spotrebiteľ súhlasí so splatením úveru jednou splátkou,
- e) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver,
- f) na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov,
- g) o sústavnom poskytovaní služieb, za ktoré spotrebiteľ platí počas ich poskytovania v splátkach.

Zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

Podľa § 2 písm. a/, písm. b/, písm. c/ bod 1. zákona č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru,

-X- XC/XX/XXXX

s výnimkou sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy), veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy), od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy), spotrebiteľ má povinnosť uhradiť úrok len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 4 OZ (v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 OZ (v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 122 ods. 3 OZ, ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (v znení platnom a účinnom od 1.1.2009), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že podaná žaloba je čiastočne dôvodná.

-X- XC/XX/XXXX

Súd mal preukázané, že účastníci konania dňa 9.5.2007 uzavreli Zmluvu. Zmluva o úvere patrí medzi tzv. absolútne obchody (§ 261 ods. 3 písm. d/ OBZ), avšak v danom prípade vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná uzavrela Zmluvu ako nepodnikateľ, ďalej vzhľadom na skutočnosť známu súdu z jeho činnosti - a to, že takýto druh zmluvy uzavieral žalobca vo viacerých prípadoch, pričom ako pri iných súdu známých prípadoch, aj v tomto prípade je zrejmé, že žalovaná obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňovala - a to už len s poukazom na to, že všetky rozhodujúce vzťahy týkajúce sa uzavretej Zmluvy sú upravené v zásade vo VOP a úverových podmienkach žalobcu - má súd za to, že účastníkmi uzavretá Zmluva je zmluvou spotrebiteľskou (§ 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb.), ktorej zmluvné podmienky sa nemôžu odchyliť od ustanovení OZ v neprospech spotrebiteľa - žalovanej (§ 54 ods. 1 OZ), preto súd pokladá dohodu v čl. II. bode 4. Zmluvy za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti, nakoľko takáto dohoda v zásade zhoršuje postavenie žalovanej oproti ustanoveniam OZ (napr. už len v otázke dĺžky premlčacej doby, rovnako v čase uzavretia Zmluvy aj v otázke možnej uplatňovanej výšky úrokov z omeškania - čo žalobca v čase trvania zmluvného vzťahu aj využíval uplatňovaním sadzby úroku z omeškania vo výške až 26,40 % ročne až do 14.1.2009, atď.). Z uvedeného vyplýva, že v základných otázkach úverového vzťahu ako takého treba v danom prípade prihliadať na úpravu týkajúcu sa zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. OBZ, zároveň však ohľadne iných práv a povinností účastníkov konania, ako zmluvných strán, vyplynuvších z nimi uzavretej Zmluvy treba používať úpravu obsiahnutú v občianskoprávných predpisoch, najmä v OZ a zákone č. 258/2001 Z.z. (ktorý v čase uzavretia Zmluvy upravoval otázky týkajúce sa spotrebiteľských úverov), a to najmä čo sa týka hodnotenia (ne)prípustnosti jednotlivých zmluvných podmienok Zmluvy ako celku (teda vrátane úverových podmienok), osobitne so zohľadnením skutočnosti, že úverové podmienky a VOP preukázateľne nemala žalovaná možnosť nijako ovplyvniť.

S poukazom na vyššie citované ustanovenie § 53 ods. 1 OZ hodnotí súd ustanovenia bodov 5.2., 5.4. a 5.7. úverových podmienok ako podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, a teda považuje súd tieto podmienky za neplatné (§ 53 ods. 4 OZ), na ktoré pri určovaní výšky záväzku žalovanej, ktorý by mala byť povinná žalobcovi uhradiť, súd preto neprihliadal, rovnako ako ani na postupy žalobcu podľa týchto ustanovení úverových podmienok vo vzťahu k použitiu zo strany žalovanej uhradených súm - a to vzhľadom na ich obsah a skutočnosť, že tieto podmienky vzhľadom na všetky okolnosti musela žalovaná, pokiaľ chcela získať úver, bez výhrad akceptovať, pričom boli vopred naformulované jednoznačne v prospech žalobcu a vo svojej podstate už vopred odďaľujú splatenie primárneho záväzku žalovanej podľa Zmluvy - a to konkrétne započítavaním platieb žalovanej najprv na poplatky (osobitne na poplatky iné ako dohodnutý poplatok za správu úveru) a náklady banky, úroky z omeškania a až potom na úroky z úveru a istinu úveru - bod 5.4. úverových podmienok; záväzok žalovanej neprimerane navyšujú s kumuláciou úroku z úveru a povinnosťou platiť tento úrok aj z iných „nárokov“ (ako vyplýva z podania žalobcu doručeného súdu 23.4.2013 napr. z poplatkov za upomienky, resp. z už splatných úrokov z úveru) a nie len z istiny poskytnutého úveru (ako upravuje § 497 OBZ, resp. § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z.) - bod 5.2. úverových podmienok - pričom je irelevantný v tomto smere poukaz žalobcu na bod 19 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES z 23.4.2008 ako aj na vzor návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu - táto zmluvná podmienka sa totiž odchyľuje od OZ v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa a teda je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti - takúto „kapitalizáciu úrokov“ by bolo možno

-X- XC/XX/XXXX

teoreticky akceptovať v obchodnoprávnom záväzkovom vzťahu, ale určite nie v danom prípade vo vzťahu zo spotrebiteľskej zmluvy (žiadne ustanovenia OZ pritom nepripúšťajú platenie úrokov z už splatných úrokov, ani to, aby veriteľ bol oprávnený požadovať úrok z úveru aj z poplatkov, ktoré však nepredstavujú istinu úveru); navyšujú v rozpore s § 122 ods. 3 OZ záväzok žalovanej v prípade povinnosti platenia úrokov z omeškania aj za dni splatnosti jednotlivých splátok, ktoré pripadli na sobotu, nedeľu alebo sviatok až vrátane prvého pracovného dňa nasledujúceho po takýchto dňoch, kedy ešte podľa OZ mohla žalovaná splatné záväzky plniť bez sankcie úrokom z omeškania - bod 5.7. úverových podmienok.

Vychádzajúc z obsahu čl. I Zmluvy, súd vykladá záväzok žalovanej (§ 54 ods. 2 OZ) tak, že táto bola podľa uvedeného článku Zmluvy povinná vrátiť žalobcovi poskytnutý úver vo výške 37.000,- Sk (1.228,17 eur), platiť mesačný poplatok za správu úveru po 60,- Sk (1,99 eur) a platiť úroky z úveru do konečnej splatnosti (20.4.2012) úveru v sadzbe 18,40 % ročne, to všetko v 59-tich splátkach po 1.018,- Sk (t.j. po 33,79 eur) mesačne.

Čo sa týka požadovanej časti žalovanej istiny vo výške 113,87 eur ako kapitalizovaného úroku z úveru predstavujúceho 18,40 % ročne zo sumy 1.147,27 eur za obdobie od 12.7.2012 do 25.1.2013, ako aj čo sa týka požadovaného úroku z úveru vo výške 18,40 % ročne zo sumy 1.147,27 eur od 26.1.2013 do zaplatenia, súd má za to, že povinnosť platiť úroky 18,40 % ročne, teda úrok z úveru, nijako zo Zmluvy nevyplýva žalovanej aj za obdobie po 20.4.2012 (teda po konečnej splatnosti úveru, hoci v daný deň neboli peňažné prostriedky v plnej výške žalobcovi vrátené a zaplatený úrok z úveru) - k tomu súd poukazuje na to, že v danom prípade bolo plnenie dohodnuté v splátkach, pričom v zmysle § 503 ods. 2 OBZ v deň splatnosti každej príslušnej splátky sú zároveň splatné úroky (teda úroky z úveru) z tejto splátky a práve deň splatnosti každej jednotlivkej splátky treba považovať za deň, ktorý má byť dňom „splatenia“ poskytnutých peňažných prostriedkov v zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., a ak teda v daný deň nie je uhradená príslušná časť poskytnutých peňažných prostriedkov a ani úrok z nej, nastupuje dňom nasledujúcim po tomto dni povinnosť žalovanej zaplatiť z príslušnej časti poskytnutých peňažných prostriedkov a úrokov z úveru, splatných s touto časťou istiny, úroky z omeškania. Iný výklad, teda výklad v tom zmysle, že by povinnosť žalovanej platiť úrok 18,40 % ročne mala trvať aj v prípade omeškania so zaplatením tej-ktorej dohodnutej splátky by bol absolútne v neprospech žalovanej, osobitne s poukazom na to, že takto, ako je tomu aj v danom prípade kedy žalobca požadoval úrok 18,40 % ročne od 26.1.2013 zo sumy 1.147,27 eur (resp. tento úrok aj v kapitalizovanej výške za obdobie od 12.7.2012 do 25.1.2013), by bola žalovaná v podstate nútená platiť tento úrok aj z úrokov z úveru už splatných v rámci jednotlivých splátok úveru, čo podľa súdu nemožno pripustiť (ako je uvedené už vyššie). Opätovne súd zdôrazňuje,

že ustanovenie § 6 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého spotrebiteľ má povinnosť uhradiť úrok len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia možno vykladať iba v zmysle od poskytnutia do dohodnutej doby splatenia, nie do doby skutočného splatenia (k tomu obdobne viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 143/98 - úroky sú súčasťou peňažného záväzku dlžníka, preto dôsledkom omeškania s ich platením je zo zákona vyplývajúca povinnosť platiť úroky z omeškania, ako aj rozsudok KS v Prešove sp. zn. 18Co/116/2011 z 28.5.2012, či rozsudky tunajšieho súdu v obdobných veciach žalobcu, resp. vo veciach, kde pohľadávky boli v súdnom konaní vymáhané z právnych vzťahov, v ktorých bol pôvodným veriteľom žalobca, sp. zn. 1C/444/2012 z 8.3.2013, sp. zn. 1C/76/2012 z 2.5.2013, sp. zn. 1C/376/2012 z 2.5.2013).

-X- XC/XX/XXXX

Z uvedených dôvodov súd podanú žalobu v časti žalovanej istiny vo výške 113,87 eur ako kapitalizovaného úroku z úveru predstavujúceho 18,40 % ročne zo sumy 1.147,27 eur za obdobie od 12.7.2011 do 25.1.2013, ako aj v časti požadovaného úroku z úveru vo výške 18,40 % ročne zo sumy 1.147,27 eur od 26.1.2013 do zaplatenia, zamietol.

Čo sa týka časti celej žalovanej sumy (1.301,88 eur) vo výške 1.147,27 eur označovanej žalobcom v podanej žalobe ako „istina“ a špecifikovanej v jeho podaní doručenom súdu 23.4.2013 (č.l. 57 spisu), súd v tejto časti žalobe vyhovel iba čiastočne, a to iba čo sa týka zaplatenia sumy 320,56 eur a v prevyšujúcej časti žalobu ohľadne tohto uplatneného nároku zamietol.

V tomto smere poukazuje súd na to, že z obsahu čl. I. Zmluvy podľa súdu jednoznačne vyplýva, že tam uvedenými 59-timi splátkami po 1.018,- Sk mesačne mali byť zaplatené žalobcovi zo strany žalovanej jednak poskytnutý úver, v Zmluve dohodnuté mesačné poplatky za správu úveru a úrok z úveru, a to všetko v plnej výške, pričom spolu mala žalovaná takto teda žalobcovi zaplatiť podľa Zmluvy 60.062,- Sk/1.993,69 eur, pričom vychádzajúc z obsahu predložených výpisov z úveru zaplatila doposiaľ žalobcovi žalovaná celkovo sumu 1.673,13 eur). Nezaplatený zostatok tohto jej záväzku podľa Zmluvy teda predstavuje 320,56 eur (1.993,69 eur mínus doposiaľ celkom zaplatených 1.673,13 eur), na úhradu ktorej sumy súd žalovanú týmto rozsudkom zaviazal. Súd tu zároveň poukazuje na to, že dôvodmi na zamietnutie žaloby v časti „istiny“ prevyšujúcej sumu 320,56 eur bol jednak postup žalobcu pri započítavaní žalovanou vykonávaných úhrad podľa bodu 5.4. úverových podmienok, ktoré dojednanie tak, ako je už uvedené vyššie súd považuje za neplatné z dôvodu jeho neprijateľnosti, nakoľko žalovanou vykonávané úhrady žalobca podľa tohto bodu úverových podmienok započítaval prednostne na poplatky za upomienky, dohodu ohľadne ktorých v tomto konaní nijako nepreukázal nakoľko nijako neodôvodnil a nepreukázal oprávnenosť požadovania takýchto poplatkov vo výškach ako vyplývajú z predložených prehľadov transakcií a výpisov z úveru (v konaní nebola predložená dokonca ani jediná upomienka, ktorá mala byť žalovanej zo strany žalobcu vystavená, nieto ešte doklad o doručení nejakej z nich; okrem toho išlo v tomto smere zo strany žalobcu o započítavanie platieb žalovanej na poplatky, ktoré v Zmluve výslovne dohodnuté neboli - § 6 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. - čo nemôže zhojiť ani znenie čl. II. bodu 2. Zmluvy, v zmysle ktorého súčasťou Zmluvy mal byť Sadzobník), ďalej od 31.10.2010 žalobca bez dohody so žalovanou uplatňoval poplatok za správu úveru vo vyššej sume ako bola dohodnutá v čl. I. Zmluvy, pričom zároveň nedohodol so žalovanou zvýšenie splátok úveru, resp. predĺženie doby konečnej splatnosti úveru a ani nepreukázal, že by tento poplatok bol v takej výške zverejnený v sadzobníku žalobcu, avšak platby vykonávané žalovanou započítaval žalobca následne na takúto vyššiu sumu poplatku za správu úveru (podľa súdu, vychádzajúc z obsahu čl. I. Zmluvy, mali byť splátkami po 1.018,- Sk splácané mesačne istina úveru, úroky a dohodnutý poplatok za správu úveru v Zmluve uvedenej výške, pričom zvýšením uvedeného poplatku nedôvodne dochádza k predĺženiu doby splatenia samotného úveru a odplaty zaň v podobe úrokov), ďalej žalobca platby realizované žalovanou započítaval podľa bodu 5.4. úverových podmienok prednostne na úroky z omeškania, ktoré pritom uplatňoval do 14.1.2009 voči žalovanej v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 veta prvá OZ v spojení s § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v sadzbe až 26,40 % ročne. Zároveň vyššie uvedené prednostné započítavanie úhrad žalovanej na iné poplatky ako dohodnutý poplatok za správu úveru a na úroky z omeškania vychádzajúce zo zmluvnej podmienky individuálne so žalovanou nedojednanej, pripravenej vopred samotným žalobcom, ktorú podmienku musela

-X- XC/XX/XXXX

žalovaná pokiaľ chcela získať úver bez výhrad akceptovať, je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ, teda sa odchyľuje od ustanovení OZ v neprospech žalovanej.

Z týchto uvedených dôvodov súd, keďže žalobca podľa súdu v neprospech žalovanej vyššie uvedenými postupmi odďaľoval splatenie primárnych a preukázateľne dohodnutých záväzkov žalovanej v zmysle čl. I. Zmluvy (t.j. istiny poskytnutého úveru, úrokov z úveru /resp. ako ich žalobca označuje vo výpisoch z úveru „riadnych úrokov“/ a výslovne dohodnutého poplatku za správu úveru), s prihliadnutím na dôvody, pre ktoré súd ako je už uvedené vyššie považuje body 5.2., 5.4. a 5.7. úverových podmienok za neplatné pre ich neprijateľnosť, majúť za to, že žalovanou za takéhoto stavu uhradené sumy treba započítavať na najskôr splatné a v tom-ktorom čase žalovanou dlžné sumy splátok dohodnutých v čl. I. Zmluvy a prípadné preplatky žalovanou uhradených splátok bolo treba podľa súdu ako predplátok použiť na splátky úveru v zmysle bodu 5.3. úverových podmienok (osobitne k tomu súd dodáva, že v tomto konaní nebola preukázaná žiadna dohoda účastníkov o čase splatnosti iných poplatkov ako v Zmluve výslovne dohodnutého poplatku za správu úveru ako ani dohoda o čase splatnosti úrokov z omeškania vznikajúcich už počas trvania úverového vzťahu, teda ani z týchto dôvodov nemohol podľa súdu žalobca započítavať žalovanou preukázateľne vykonané platby prednostne na tieto nároky), zamietol žalobu v časti sumy 1.147,27 eur (označenej v žalobe v rámci celej žalobou uplatnenej sumy) prevyšujúcej sumu 320,56 eur (teda z „istiny“ 1.147,27 eur priznal súd právo na zaplatenie iba 320,56 eur).

Zároveň z dôvodu zamietnutia žaloby v časti „istiny“ prevyšujúcej sumu 320,56 eur zamietol súd žalobu aj v časti požadovaných úrokov z omeškania z uvedenej sumy (t.j. zo sumy „istiny“ prevyšujúcej 320,56 eur) vo výške 8 % ročne od 26.1.2013 do zaplatenia, nakoľko pokiaľ nebola priznaná istina pre nepreukázanie danosti práva na jej zaplatenie, nemožno priznať ani právo na zaplatenie príslušenstva požadovaného z nej vo forme úrokov z omeškania.

V rámci celej žalovanej sumy (teda v rámci celej žalovanej sumy 1.301,88 eur) požadoval žalobca zaplatenie sumy 40,74 eur ako vyčíslených úrokov z omeškania 8 % ročne za obdobie od 17.8.2012 do 25.1.2013. Prepočtom súd zistil, že ide o úrok z omeškania zo sumy 1.147,27 eur (8 % ročne za omeškanie počas 162 dní /od 17.8.2012 do 25.1.2013/ so zaplatením uvedenej sumy) - žalobu v časti „istiny“ prevyšujúcej 320,56 eur však súd zamietol, preto nemožno priznať žalobcovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania za obdobie od 17.8.2012 do 25.1.2013 tak ako ich požadoval (teda nebolo možné mu priznať celú ním vypočítanú sumu týchto úrokov 40,74 eur, nakoľko ich vypočítaval z celej „istiny“ 1.147,27 eur). Je ale nepochybné, že so zaplatením priznanej časti „istiny“ 320,56 eur, na ktorej zaplatenie súd žalobcovi týmto rozsudkom priznal právo, bola žalovaná dňa 17.8.2012 v omeškaní (keďže konečná splatnosť úveru bola 20.4.2012), preto súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie úroku z omeškania v ním požadovanej výške 8 % ročne zo sumy 320,56 eur už od 17.8.2012 (bez osobitného prepočtu na konkrétnu sumu za obdobie od 17.8.2012 do 25.1.2013) do zaplatenia (a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania za obdobie od 17.8.2012 do 25.1.2013 žalobu taktiež zamietol).

K samotnej sadzbe úroku z omeškania (8 % ročne) treba poznamenať, že táto je v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Žalovaná totiž celkovo doposiaľ zaplatila 1.673,13 eur, teda uhradila takto spolu plných 49 splátok a časť 50.-tej splátky (pri započítavaní jej úhrad na splátky podľa Zmluvy z dôvodov ako je uvedené

-XX- XC/XX/XXXX

vyššie), pričom 50.-ta (s časťou ktorej je ako s prvou v omeškaní) splátka pripadla na deň 20.7.2011. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania 8 % ročne je pritom nižšia, ako by bol žalobca oprávnený požadovať vo vzťahu ku každej omeškanej splátke (teda časti doposiaľ neuhradenej 50.-tej splátky a splátok 51. až 59.) podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V danom prípade mali obaja účastníci v konaní čiastočný úspech, pričom tento bol podstatne vyšší na strane žalovanej, ktorej však v tomto konaní žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto súd vyslovil, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Postupom podľa § 160 ods. 1 O.s.p. súd umožnil žalovanej (vzhľadom na jej sociálnu situáciu ako ju uviedla súdu na pojednávaní) povinnosti uložené jej týmto rozsudkom splniť v splátkach po 100,- eur mesačne, ako sama navrhla, ktoré splátky súd považuje za primerané výške žalovanej uložených povinností, pričom však zároveň súd určil, že omeškania s plnením jednej splátky bude mať za následok zročnosť celého plnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

-11- 1C/40/2013

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 251 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.